

LIGJ
Nr.10 378, datë 24.2.2011

**PËR RATIFIKIMIN E “MARRËVESHJES NDËRMJET REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË
DHE MBRETËRISË SË BELGJIKËS PËR TRANSFERIMIN E PERSONAVE TË DËNUAR”**

Në mbështetje të neneve 78, 83 pika 1 dhe 121 të Kushtetutës, me propozimin e Këshillit të Ministrave,

KUVENDI
I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

VENDOSI:

Neni 1

Ratifikohet “Marrëveshja ndërmjet Republikës së Shqipërisë dhe Mbretërisë së Belgjikës për transferimin e personave të dënuar”.

Neni 2

Ky ligj hyn në fuqi 15 ditë pas botimit në Fletoren Zyrtare.

**Shpallur me dekreten nr.6915, datë 8.3.2011 të Presidentit të Republikës së Shqipërisë,
Bamir Topi**

MARRËVESHJE
NDËRMJET REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË DHE MBRETËRISË SË BELGJIKËS MBI
TRANSFERIMIN E PERSONAVE TË DËNUAR

Republika e Shqipërisë dhe Mbretëria e Belgjikës,
të interesuara për nxitjen e marrëdhënieve të miqësisë dhe bashkëpunimit ndërmjet të dyja shteteve dhe në veçanti forcimin e bashkëpunimit ligjor;

me dëshirën për të zgjidhur me marrëveshje të përbashkët çështjet në lidhje me transferimin e personave të dënuar, duke respektuar ndërkohë parimet themelore të të drejtave të njeriut të pranuara botërisht;

me dëshirën për të lejuar personat e dënuar të vuajnë periudhën e tyre të burgimit në vendin e të cilit janë shtetas, me qëllim lehtësimin e riintegrit të tyre social;

të vendosura në këtë frymë, për të ruajtur në nivelin më të lartë të mundshëm, përveç rregullave dhe kushteve të Konventës europiane mbi transferimin e personave të dënuar, të nënshkruar në Strasburg më 21 mars 1983, edhe bashkëpunimin e ndërsjellë në transferimin e personave të dënuar me heqje lirie,

kanë rënë dakord si më poshtë:

Neni 1

Dispozitë e përgjithshme

Fjalët dhe shprehjet e përdorura në këtë Marrëveshje interpretohen brenda kuptimit të Konventës europiane mbi transferimin e personave të dënuar, të nënshkruar në Strasburg më 21 mars 1983.

Neni 2

Personat e dënuar që i nënshtrohen një urdhri dëbimi ose deportimi

1. Me kërkesën e shtetit dënues, shteti ekzekutues, në bazë të dispozitave të këtij neni, mund të bjerë dakord mbi transferimin e një personi të dënuar pa miratimin e atij personi, kur dënimi i dhënë ndaj këtij të fundit ose një vendim administrativ në vijim të atij dënimi, përfshin një urdhër dëbimi ose deportimi ose çdo masë tjetër, si rezultat i së cilës ai person nuk do të lejohet më të qëndrojë në territorin e shtetit dënues kur ai ose ajo lirohet nga burgu.

2. Shteti ekzekutues nuk jep miratimin e tij për qëllime të paragrafit 1 para se të ketë marrë në konsideratë opinionin e personit të dënuar.

3. Për qëllime të zbatimit të këtij neni, shteti dënues i jep shtetit ekzekutues:

a) një deklaratë që përmban opinionin e personit të dënuar në lidhje me transferimin e tij ose të saj të propozuar; dhe

b) një kopje të urdhrit të dëbimit ose deportimit ose çdo urdhër tjetër, i cili ka efektin që personi i dënuar të mos lejohet më të qëndrojë në territorin e shtetit dënues kur ai ose ajo lirohet nga burgu.

4. Çdo person i transferuar sipas dispozitave të këtij neni nuk procedohet, dënohet ose arrestohet, me qëllim zbatimin e një vendimi ose urdhri ndalimi për çdo vepër penale të kryer para transferimit të tij ose të saj, të ndryshme nga ajo për të cilën ishte dhënë dënimi që duhet të zbatohet, atij ose asaj as nuk i kufizohet liria e tij ose e saj personale për ndonjë arsye tjetër, përveç rasteve të mëposhtme:

a) kur shteti dënues e autorizon këtë: paraqitet një kërkesë për autorizim, e shoqëruar nga të gjitha dokumentet përkatëse dhe një dokumentim ligjor të çdo deklarate të bërë nga personi i dënuar; autorizimi jepet kur vepra penale, për të cilën kërkohet ky autorizim, do të ishte subjekt ekstradimi sipas ligjit të shtetit dënues ose kur ekstradimi do të përjashtohet vetëm për arsye të masës së dënimit;

b) kur personi i dënuar që ka pasur mundësi të largohet nga territori i Shtetit ekzekutues, nuk e ka bërë këtë brenda 45 ditëve nga lirimi i tij ose i saj përfundimtar, ose nëse ai ose ajo është kthyer në atë territor pasi është larguar prej tij.

5. Pavarësisht nga dispozitat e paragrafit 4 të këtij neni, shteti ekzekutues mund të marrë masat e nevojshme sipas ligjit të tij, duke përfshirë procedimet në mungesë për të parandaluar çdo efekt ligjor të kalimit të kohës.

Neni 3

Zbatimi i përkohshëm

Kjo marrëveshje është e zbatueshme për zbatimin e dënimeve të dhëna para ose pas hyrjes së saj në fuqi.

Neni 4

Dispozita përfundimtare

1. Secili prej shteteve kontraktuese njofton tjetrin për përfundimin e procedurave të kërkuara sipas Kushtetutës së tij në lidhje me hyrjen në fuqi të kësaj Marrëveshjeje. Marrëveshja do të hyjë në fuqi ditën e parë të muajit të dytë pas datës së njoftimit të fundit.

2. Kjo Marrëveshje lidhet për një periudhë të papërcaktuar kohe.

3. Çdo shtet kontraktues mund të denoncojë këtë Marrëveshje në çdo kohë. Ky denoncim do të hyjë në fuqi një vit pas datës së marrjes së njoftimit të tij nga shteti tjetër kontraktues.

Në dëshmi sa më sipër, përfaqësuesit e të dy shteteve, duke qenë të autorizuar rregullisht, kanë nënshkruar dhe vulosur këtë Marrëveshje.

Bërë në dy kopje në Bruksel, më 29 korrik 2010, në gjuhën frënge, holandeze, shqipe dhe angleze, ku të katër tekstet janë njëllëj autentike. Në rast mosmarrëveshjeje në interpretim, teksti në gjuhën angleze do të ketë përparësi.

KRYEMINISTRI

Sali Berisha

KRYEMINISTRI

Yves Leterme